

MÄÄRUS

.03.2015 nr
FORMTEXT

**Tervise- ja tööministri määrus "Välisriigis omandatud
kvalifikatsiooni Eestis nõutava kvalifikatsiooniga võrdlemise
tingimused ja kord"**

Määrus kehtestatakse tervishoiuteenuste korraldamise seaduse § 30 lõike 2 alusel.

§ 1. Kohaldamisala

Määrust kohaldatakse välisriigis kvalifikatsiooni omandanud isiku kvalifikatsiooni Eestis nõutavaga võrdlemisel tervishoiutöötajate riiklikku registrisse kandmise taotluse menetlemisel Terviseametis.

§ 2. Mõisted

Määruses kasutatakse mõisteid järgmises tähenduses:

- 1) tervishoiutöötaja kvalifikatsioon – dokumentaalselt tõendatud kõrg- või kutseharidus ja töökogemus, mida nõutakse Eesti Vabariigis arstina, eriarstina, hambaarstina, erihambaarstina, õena või ämmaemandama registreerimiseks;
- 2) välisriik – riik väljaspool Euroopa Liidu liikmesriiki, Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriiki või Šveitsi Konföderatsiooni.

§ 3. Kvalifikatsiooni võrdlemise üldine kord

(1) Terviseamet võrdleb taotleja kvalifikatsiooni ja käesolevas määruses sätestatud juhtudel õppekavasid Eestis nõutavaga ning otsustab, kas taotleja on pädev töötama Eestis tervishoiutöötajana, võttes arvesse taotleja esitatud järgmised dokumendid:

- 1) kutsekvalifikatsiooni tõendavate dokumentide originaalid või notariaalselt, ametlikult või tunnistusega (*apostille*'ga) kinnitatud ärakirjad;
- 2) akadeemilise õiendi ära kiri;
- 3) kutse- või erialal töötamist tõendav dokument;
- 4) isikut tõendava dokumendi isikuandmetega lehekülje väljavõte ja vajadusel nimemuutust tõendava dokumendi ära kiri.

(2) Terviseametil on õigus taotlejalt nõuda, et käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 nõutav dokument esitataks hiljemalt kolm kuud pärast nende väljaandmist.

(3) Kahtluse korral kontrollib Terviseamet käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide autentsust.

(4) Terviseamet kaasab taotleja kvalifikatsiooni Eestis nõutavaga võrdlemisel Eesti ENIC/NARIC Keskuse ja vastava kutse-eriala asjatundjad.

§ 4. Välisriigis omandatud kutsekvalifikatsiooni erinevus

(1) Taotleja, kes on välisriigis omandanud kvalifikatsiooni õppekava alusel, mis ei vasta ülikooliseaduse § 29¹ lõike 5 ja rakenduskõrgkooli seaduse § 15 lõike 6 alusel Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud raamnõuetele või taotleja läbitud õppekavas puudusid õppeained, mis on kohustuslikena ette nähtud vastava kutse- või eriala õppekavas Eestis, peab sooritama sobivustesti.

(2) Sobivustesti ei tehta, kui üksnes praktilise õppe kestus taotleja läbitud kutse- või eriala õppekavas ei vasta Eestis nõutavale, kuid lisaks läbitud praktilisele õppele tema kutse- või erialane töötamine eelmises asukohariigis on kokku olnud vähemalt sama pikk, kui Eestis nõutud praktilise õppe kestus vastavas õppekavas.

(3) Kui vastaval kutse- või erialal on kehtestatud töötamise nõue käesoleva määruse alusel, siis taotleja kutse- või eriala õppekavas ettenähtud lühema praktilise õppe korral arvutatakse töötamise nõude täitmist sellest kuupäevast, millisest loetakse kompenseerituks lühem praktiline õpe.

§ 5. Arsti ja eriarsti kvalifikatsiooni vastavuse Eestis nõutavaga võrdlemine

(1) Arsti kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse arstina, kui ta:

1) on läbinud ülikooliseaduse § 29¹ lõike 5 ja rakenduskõrgkooli seaduse § 15 lõike 6 alusel Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud arstiõppele esitatavatele nõuetele vastava arstiõppe ja

2) on registreerimistaotluse esitamisele eelnenud viie aasta jooksul vähemalt kolm järjestikust aastat töötanud arstina, välja arvatud juhul, kui registreerimistaotlus on esitatud vähem kui viie aasta jooksul arstikutse omandamisest.

(2) Arsti kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse arstina ka siis, kui taotleja on sooritanud või ei ole pidanud sooritama sobivustesti käesoleva määruse § 4 alusel.

(3) Eriarsti kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse eriarstina, kui ta:

1) on läbinud arstiõppe, mis vastab käesoleva paragrahvi lõike 1 punktile 1,

2) on läbinud eriarstiõppe, mis vastab Tartu Ülikooli seaduse § 7 lõigete 2 ja 5 alusel kehtestatud residentuuri nõutavale kestusele ja

3) on registreerimistaotluse esitamisele eelnenud viie aasta jooksul vähemalt kolm järjestikust aastat töötanud eriarstina välja arvatud juhul, kui registreerimistaotlus on esitatud vähem kui viie aasta jooksul eriala omandamisest.

(4) Eriarsti kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse eriarstina ka siis, kui taotleja on sooritanud või ei ole pidanud sooritama sobivustesti käesoleva määruse § 4 alusel.

§ 6. Hambaarsti ja erihambaarsti kvalifikatsiooni vastavuse Eestis nõutavaga võrdlemine

(1) Hambaarsti kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse hambaarstina, kui ta:

1) on läbinud ülikooliseaduse § 29¹ lõike 5 ja rakenduskõrgkooli seaduse § 15 lõike 6 alusel Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud hambaarstiõppele esitatavatele nõuetele vastava hambaarstiõppe ja

2) on registreerimistaotluse esitamisele eelnenud viie aasta jooksul vähemalt kolm järjestikust aastat töötanud hambaarstina välja arvatud juhul, kui registreerimistaotlus on esitatud vähem kui viie aasta jooksul hambaarstikutse omandamisest.

(2) Hambaarsti kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse hambaarstina ka siis, kui taotleja on sooritanud või ei ole pidanud sooritama

sobivustesti käesoleva määruse § 4 alusel.

(3) Erihambaarsti kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse erihambaarstina ning isik võib Eesti Vabariigis töötada erihambaarstina, kui ta:

1) on läbinud hambaarstiõppe, mis vastab käesoleva paragrahvi lõike 1 punktile 1, 2) on läbinud erihambaarstiõppe, mis vastab Tartu Ülikooli seaduse § 7 lõigete 2 ja 5 alusel kehtestatud residentuuri nõutavale kestusele ja

3) on registreerimistaotluse esitamisele eelnenud viie aasta jooksul vähemalt kolm järjestikust aastat töötanud erihambaarstina välja arvatud juhul, kui registreerimistaotlus on esitatud vähem kui viie aasta jooksul erihambaarsti eriala omandamisest.

(4) Erihambaarsti kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse erihambaarstina ka siis, kui taotleja on sooritanud või ei ole pidanud sooritama sobivustesti käesoleva määruse § 4 alusel.

§ 7. Õe kvalifikatsiooni vastavuse Eestis nõutavaga võrdlemine

(1) Õe kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse õena, kui ta:

1) on läbinud ülikooliseaduse § 29¹ lõike 5 ja rakenduskõrgkooli seaduse § 15 lõike 6 alusel Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud õeõppele esitatavate nõuetele vastava õeõppe ja

2) on registreerimistaotluse esitamisele eelnenud viie aasta jooksul vähemalt kolm järjestikust aastat töötanud õena välja arvatud juhul, kui registreerimistaotlus on esitatud vähem kui viie aasta jooksul õe kutse omandamisest .

(2) Õe kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse õena ka siis, kui taotleja on sooritanud või ei ole pidanud sooritama sobivustesti käesoleva määruse § 4 alusel.

§ 8. Ämmaemanda kvalifikatsiooni vastavuse Eestis nõutavaga võrdlemine

(1) Ämmaemanda kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse ämmaemandana, kui ta:

1) on läbinud ülikooliseaduse § 29¹ lõike 5 ja rakenduskõrgkooli seaduse § 15 lõike 6 alusel Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud ämmaemandaõppele esitatavate nõuetele vastava ämmaemanda õppe ja

2) on registreerimistaotluse esitamisele eelnenud viie aasta jooksul vähemalt kolm järjestikust aastat töötanud ämmaemandana välja arvatud juhul, kui registreerimistaotlus on esitatud vähem kui viie aasta jooksul ämmaemanda kutse omandamisest.

(2) Ämmaemanda kvalifikatsioon loetakse vastavaks Eestis nõutavaga ja taotleja registreeritakse ämmaemandana ka siis, kui taotleja on sooritanud või ei ole pidanud sooritama sobivustesti käesoleva määruse § 4 alusel.

§ 9. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

Urmas Kruuse
Tervise- ja tööminister

Marika Priske
Kantsler